

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 3T/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120011026
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Kačáni
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1120011026.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I samosudcom Mgr. Michalom Kačánim, v trestnej veci obžalovaného S.. Z. G. M. N., trestne stíhaných pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 188 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.10.2020 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

obžalovaní

S.. Z. G., J.. XX.XX.XXXX v Skalici, umiestnený v V. U. I. E., t. č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Bratislava od 09.03.2020,

S.. Z. O., J.. XX.XX.XXXX v Ž.F. J. E., umiestnený v V.D.O. U. I. N., t. č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Bratislava od 10.06.2020,

D. O., J.. XX.XX.XXXX v Liptovskom Mikuláši, trvale bytom S. Č.. X, Bratislava, občan Slovenskej republiky, nezamestnaný, t. č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Bratislava od 07.03.2020 v inej trestnej veci,

s a u z n á v a j ú v i n n ý m i , ž e

v čase okolo 03.00 hod. dňa 07.03.2020 oproti Majestic Music Clubu v Bratislave na Šancovej ulici po vzájomnej dohode spoločným konaním fyzicky napadli P. Ď. a to tak, že po tom čo ho všetci traja obklúčili, obvinený D. O. a S.. Z. G. ho sotili, v dôsledku čoho P. Ď. spadol na zem a po tom čo následne vstal zo zeme ho znovu obvinení D. O. a S.. Z. G. sotili do tam sa nachádzajúceho plotu a keď P. Ď. obvinený D. O. udrel päšťou do tváre povedal P. Ď., aby mu dal peniaze, pričom keď P. Ď. v obave pred obvinenými vytiahol peňaženku, obvinený D. O. z nej vytiahol hotovosť 25,-Eur a bezprostredne po tom P. Ď.Á.H. obvinený S.. Z. G. povedal, aby im dal svoj mobilný telefón, pričom mu hovoril „Nevidíš koľkí sme tu, chceš dostať?“, na čo poškodenému P. Ď.H. vytiahol mobilný telefón Huawei P20 Lite, IMEI: 8634 4104 9187 471 v hodnote 100,-Eur z ruky a následne z uvedeného miesta ušli, čím poškodenému P. Ď. spôsobili škodu vo výške 125,-Eur,

t e d a

- spoločným konaním použili proti inému násilie a hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

č í m s p á c h a l i

- zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 188 odsek 1 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j ú :

obžalovaný S.. Z. G.

Podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona v spojení s § 117 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3, § 36 písmeno l/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, § 119 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému mladistvému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

obžalovaný S.. Z. O.

Podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona v spojení s § 117 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3, § 36 písmeno l/, § 39 odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, § 119 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému mladistvému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Obžalovaný D. O.

Podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, § 36 písmeno l/, § 37 písmeno m/ Trestného zákona, § 39 odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d/ v spojení s § 74 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické a psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 102 odsek 1 písmeno a/, písmeno c/, § 103 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému S.. Z. G. a obžalovanému S.. Z. O. ukladá ochranná ústavná výchova.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného zákona sa poškodený P. Ď., J.. XX. XX.XXXX, Y. G. S. X, V. N., so svojím nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na Okresný súd Bratislava I bola podaná obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 26.08.2020, č. k. 4Pv 136/20/1101-67, na obvineného S.. Z. G., Q. S.. Z. O. M. Q.E. D. O., pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 188 odsek 1 Trestného zákona.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný D. O. sa ihneď po vyhlásení rozsudku vzdal práva na podanie odvolania, pričom súčasne výslovne vyhlásil, že nesúhlasí s podaním odvolania vo svoj prospech oprávnenými osobami, t. j. osobami uvedenými v § 308 odsek 2 Trestného poriadku a taký istý prejav o vzdaní sa práva na podanie odvolania urobil ihneď po vyhlásení rozsudku aj prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava, súd s primeraným použitím § 172 odsek 2 Trestného poriadku vyhotovil vo vzťahu k tomuto obžalovanému zjednodušený rozsudok, ktorý neobsahuje odôvodnenie. Odôvodnenie rozsudku čo do výroku o treste a náhrady škody sa tak týka iba obžalovaných S.. Z. G. M. S.. Z. O., ktorí

sa síce rovnako po vyhlásení rozsudku vzdali práva na podanie odvolania, a to aj za osoby oprávnené podať odvolanie v ich prospech a rovnako tak urobil aj prokurátor a zástupca orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, avšak v ich prípade sa pre možnosť vyhotovenia zjednodušeného rozsudku vyžaduje identické vyhlásenie aj od ich zákonných zástupcov, ktorý pre ich neprítomnosť nebolo možné vyžiadať.

Na hlavnom pojednávaní konanom v predmetnej trestnej veci súd umožnil urobiť obžalovaným vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a/, b/ a c/, odsek 4 Trestného poriadku, pričom všetci obžalovaní (vrátane obžalovaného D. O.) urobili vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, teda že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 26.08.2020, č. k. 4Pv 136/20/1101-67. Súd následne postupoval v súlade s § 257 odsek 5 Trestného poriadku a všetkým obžalovaným položil otázky podľa § 333 odsek 3 písmeno c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, na ktoré obžalovaní vo všetkých prípadoch odpovedali zhodne „áno“. Súd potom v súlade s ustanovením § 257 odsek 7 Trestného poriadku po súhlasnom vyjadrení všetkých procesných strán uznesením prijal vyhlásenie obžalovaných, ktorí uznali vinu zo spáchania skutku, ktorý je predmetom obžaloby a uznesením podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaní priznali spáchanie skutku, nevykoná, pričom vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, ochrannom opatrení alebo výchovnom opatrení a náhrade škody.

V súvislosti s predmetom dokazovania súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov, a to správ z Reedukačného centra Hlohovec a Reedukačného centra Sološnica, uznesenia Obvodného oddelenia PZ Hlohovec %CVS: ORP-2367/HC-TT-2019 zo dňa 24.01.2020, uznesenia Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto - stred ČVS: ORP-46/SMS-B1-2020 zo dňa 13.01.2020, rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 7P/35/2019-20 zo dňa 11.07.2019, rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 19P/13/2018-26 zo dňa 14.08.2018, správ ÚPSVaR, výpisov z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a odpisov registra trestov obžalovaných.

Takto vykonané dokazovanie súd podrobil hodnoteniu, a to v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov a spôsobom upraveným v § 2 odsek 12 Trestného poriadku.

Pri ukladaní trestu súd vychádzal z účelu trestu vyjadreného v § 34 odsek 1 Trestného zákona, ktorý okrem iného vychádza z jednoty represie a prevencie, ako aj zo všetkých relevantných kritérií upravených v § 34 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, z ktorých je súd povinný vychádzať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Vzhľadom na osoby obžalovaných mladistvých súd vychádzal aj z ustanovení § 97, § 102 - 103, § 117 a § 119 Trestného zákona.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 2 Trestného zákona páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 97 odsek 1 Trestného zákona účelom trestu u mladistvého je predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, pričom trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávných činov a primerane chrániť aj spoločnosť; uložený trest má súčasne viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia.

Podľa § 97 odsek 2 Trestného zákona účelom ochranného opatrenia a výchovného opatrenia u mladistvého je kladne ovplyvniť duševný, mravný a sociálny vývoj mladistvého so zreteľom na dosiahnutý stupeň jeho rozumového a mravného vývoja, na jeho osobné vlastnosti, rodinnú výchovu a

prostredie, z ktorého pochádza, a tým mladistvého zároveň chrániť pred škodlivými vplyvmi a spoločnosť pred páchaním trestnej činnosti.

Podľa § 97 odsek 3 Trestného zákona pri ukladaní trestu, ochranného opatrenia alebo výchovného opatrenia treba prihliadať na osobnosť mladistvého, jeho vek, rozumovú a mravnú vyspelosť, zdravotný stav, na jeho osobné, rodinné a sociálne pomery, pričom musia byť primerané povahe a závažnosti spáchaného činu a majú viesť k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia tak, aby predchádzali protiprávnym činom.

Pri ustálení konkrétnej trestnej sadzby pri obžalovaných mladistvých bol súd povinný primárne ustáliť trestnú sadzbu v súlade s § 117 odsek 1 Trestného zákona, podľa ktorého trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v tomto zákone sa u mladistvých znižujú na polovicu; horná hranica zníženej trestnej sadzby nesmie prevyšovať sedem rokov a dolná hranica zníženej trestnej sadzby dva roky.

Nakoľko trestná sadzba pri trestnom čine - zločine lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona predstavuje rozpätie 3 roky až 8 rokov, po znížení v zmysle pravidla upraveného v § 117 odsek 1 Trestného zákona je v prípade obžalovaných mladistvých trestná sadzba 18 mesiacov až 4 roky.

Následne bolo potrebné posúdiť aj existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a vzájomný pomer medzi nimi. U oboch obžalovaných mladistvých súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona spočívajúcu v priznaní a úprimnom oľutovaní trestného činu, pričom nezistil žiadnu z priťažujúcich okolností upravených v § 37. Súd obžalovaným mladistvým nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona spočívajúcu vo vedení riadneho života pred spáchaním trestného činu, nakoľko doterajšie správanie každého z nich (popísané v správach reedukačných ústavov a u obžalovaného S.. Z. G. vyplývajúce aj z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR - spáchanie priestupkov podľa § 49 odsek 1 písmeno d/ a § 50 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov) nemožno hodnotiť ako vedenie riadneho života, a to i napriek tomu, že doposiaľ neboli právoplatne odsúdení pre trestný čin.

V dôsledku prevažujúceho pomeru poľahčujúcich okolností súd v súlade s § 38 odsek 2 a 3 znížil hornú hranicu trestnej sadzby (už raz zníženú podľa § 117 odsek 1 Trestného zákona) o jednu tretinu, pričom tak urobil spôsobom výpočtu podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona, a výsledná upravená trestná sadzba, v ktorej rámci sa mohol súd pri ukladaní trestu pohybovať, tak predstavuje rozpätie 18 mesiacov až 3 roky a 2 mesiace.

Vychádzajúc z takto ustálenej trestnej sadzby súd so zreteľom na výsledky dokazovania považoval za adekvátne uložiť obžalovaným mladistvým trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu a súčasne im uložiť aj ochrannú ústavnú výchovu.

Pri určovaní konkrétneho druhu a výmery trestu súd na jednej strane prihliadal na skutočnosť, že ide o osoby mladistvých, ktorí doposiaľ neboli súdne trestaní a ktorí sa k spáchaniu trestného činu priznali a jeho spáchanie aj ľutovali, na strane druhej súd musel zohľadniť závažnosť spáchaného trestného činu - zločinu, ako aj osoby samotných mladistvých obžalovaných a ich doterajšie správanie dokumentované v už zmienených správach jednotlivých reedukačných centier.

Pokiaľ ide o obžalovaného mladistvého Z. G., súd z vykonaného dokazovania zistil, že rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 7P/35/2019-20 zo dňa 11.07.2019 bola nad ním nariadená ústavná starostlivosť v Reedukačnom centre Hlohovec. Zo správy tohto zariadenia zo dňa 10.03.2020 vyplýva, že v jeho prípade ide o osobu mladistvého, ktorý si aj v reedukačnom zariadení robí, čo chce, nepovolene odchádza z pracovnej skupiny, túla sa po meste a prichytili ho aj pri krádeži v Bille v Hlohovci. Opakovane sa dopúšťal útekov zo zariadenia, počas ktorých sa mal dopúšťať trestnej činnosti nielen na Slovensku, ale aj v Rakúsku, pričom dochádza u neho k zneužívaniu návykových látok a alkoholu. Z jeho strany došlo k útekom z reedukačného centra až v 12 - tich prípadoch. Obžalovaný S.. Z. G.Á. sa taktiež správal agresívne voči spolužiakom, nerešpektoval učiteľov, dopustil sa krádeže peňazí v škole, v detskom domove mal problémy s adaptáciou, vyskytovalo sa u neho agresívne a asociálne správanie, ako aj viacnásobné krádeže. V minulosti napadol jedného z chlapcov a prejavoval sa ako konfliktný, impulzívny a lenivý. Ďalej sa v predmetnej správe poukazuje na sklony obvineného ml. k násilníckemu správaniu s tým, že sa za každú cenu snaží presadiť si svoju vôľu a je zameraný len na uspokojovanie svojich

vlastných potrieb, pričom mu robí radosť ubližovať iným a absentuje u neho súcit Z jeho strany došlo k zámernému poškodeniu množstva majetku zariadenia RC. Obžalovaný sa mal protiprávneho konania dopúšťať aj v cudzine - v Rakúsku.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR tiež vyplýva, že obžalovaný ml. Z. G. bol postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), ktorého sa dopustil tým, že dňa 04.03.2019 okolo 08:45 hodine nadával Z. S. do kokotov, povedal mu nech ide do piče a vyhrážal sa pred inými chovancami zbitím Z. S., a taktiež bol postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil dňa 13.09.2019 drobnou krádežou.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že tento obžalovaný ml. nebol doposiaľ súdne trestaný, avšak z ďalších listinných dôkazov vyplýva, že v súčasnosti je trestne stíhaný aj pre iné úmyselné trestné činy majetkovej povahy.

Na základe takto vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že obžalovanému ml. Z. G. je potrebné uložiť trest odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, t. j. vo výmere 18 mesiacov, pričom v jeho prípade súd nepovažoval za dôvodné mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby analogickým postupom podľa § 39 odsek 2 písmeno d/ Trestného poriadku, t. j. iba na základe jeho vyhlásenia o vine, nakoľko jeho doterajšie správanie, vyplývajúce z vyššie popísaných skutočností, nedáva pre takýto postup racionálny podklad.

Na druhej strane má súd za to, že v jeho prípade ešte nie je nevyhnutne potrebné trvať na nepodmienečnom treste odňatia slobody, pričom v tomto smere súd vychádzal aj z dikcie § 117 odsek 2 Trestného zákona, v zmysle ktorej nepodmienečný trest odňatia slobody môže súd mladistvému uložiť len za podmienky, že by vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu mladistvého alebo vzhľadom na predtým uložené opatrenia uloženie iného trestu zjavne nevedlo k dosiahnutiu účelu trestu podľa tohto zákona.

V tejto súvislosti súd uvádza, že u menovaného obžalovaného mladistvého vykonané dokazovanie neumožňuje taký záver, že by podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody zjavne (t. j. evidentne, určite) nevedol k dosiahnutiu účelu trestu. Fakt, že obžalovaný S.. Z. G. doposiaľ nebol odsúdený pre iný trestný čin, priznanie a oľutovanie spáchaného trestného činu, doterajší výkon väzby, hrozba nariadenia výkonu trestu odňatia slobody v prípade, že počas skúšobnej doby nebude viesť riadny život, ako aj jeho ďalší pobyt v reedukačnom centre za súčasného uloženia ochrannej výchovy, poskytujú dostatočne odôvodnený predpoklad, že by účel trestu mohol splniť aj trest odňatia slobody s podmieneným odklad jeho výkonu.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti determinujúce osobu obžalovaného mladistvého Z. G. považoval súd za dôvodné určiť dlhšiu skúšobnú dobu, konkrétne v trvaní 30 mesiacov, počas ktorej bude potrebné sledovať jeho správanie a počas ktorej bude mať tento obžalovaný mladistvý možnosť preukázať, že výkon uloženého trestu odňatia slobody nebude nevyhnutný.

Vzhľadom na splnenie podmienok upravených v § 102 odsek 1 písmeno a/, písmeno c/ Trestného zákona súd menovanému obžalovanému mladistvému uložil aj ochrannú ústavnú výchovu.

Čo sa týka obžalovaného mladistvého Z. O., súd konštatuje, že Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom č. k. 19P/13/2018-26 zo dňa 14.08.2018 rozhodol, že ústavná starostlivosť nad menovaným nariadená rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 8P/3/2011-28 zo dňa 08.03.2011 sa bude realizovať v Reedukačnom centre Sološnica. Z prvotnej správy tohto reedukačného centra súd zistil, že v ojedinelých prípadoch bolo vypuklé jeho správanie voči menej vyspelým, mentálne jednoduchším jedincom, a to správanie hrubé, pokrytecké, vysmievačné, diskriminačné a pohrdlivé. Typickými prejavmi jeho správania sú rezignácia, ľahostajnosť, lenivosť, ignorácia prostredia aj dospelých, spoločenských hodnôt a znevažovanie medziludských vzťahov. Reedukačný proces neplní očakávaný predpoklad úspešného zvládania pobytu, čo sa prejavilo v jeho úteku dňa 02.02.2020 a na úteku bol evidovaný až do jeho zadržania dňa 08.03.2020. Z obsahu spisu je tiež zrejmé, že obžalovaný S.. Z. O. napriek rozhodnutiu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava I o jeho nevzatí do väzby a ponechaní na slobode za súčasného nariadenia dohľadu probačného a mediačného úradníka a uloženia primeraných obmedzení a povinností, vrátane obmedzenia spočívajúceho v zákaze vzdalovania sa

z Reedukačného centra v Soločnici (so stanovenými výnimkami), opätovne a opakovane utiekol z reedukačného centra, o čom svedčia správy Reedukačného centra Sološnica zo dňa 20.03.2020 a 27.03.2020, pričom v jednom prípade poškodil „Karanténnu miestnosť“, do ktorej bol umiestnený po tom, čo ho zadržala policajná hliadka. Na tomto základe bol následne po jeho zatknutí uznesením sudcu pre prípravné konanie vzatý do väzby z dôvodu podľa § 71 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

V odpise registra trestov a ani v evidencii priestupkov menovaný mladistvý záznam nemá.

S poukazom na uvedené je zrejmé, že aj u tohto obžalovaného mladistvého boli zistené negatívne poznatky v jeho správaní, nie však v takom rozsahu ako u spoluobžalovaného mladistvého Z. G.. Rovnako jeho úloha v rámci spolupáchateľstva pri stíhanom zločine nedosahovala takú mieru a intenzitu ako u druhého z obžalovaných mladistvých.

U obžalovaného mladistvého Z. O. teda o to viac platí, že nie je nevyhnutne potrebné trvať na nepodmienečnom treste odňatia slobody, pričom aj v jeho prípade musel súd vychádzať z dikcie § 117 odsek 2 Trestného zákona. V tomto smere možno opätovne uviesť, že u menovaného obžalovaného mladistvého vykonané dokazovanie neumožňuje taký záver, že by podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody zjavne nevedol k dosiahnutiu účelu trestu. Aj v prípade tohto obžalovaného mladistvého súd prihliadol na to, že doposiaľ nebol odsúdený pre iný trestný čin, nemá záznam ani v registri priestupkov, k spáchaniu trestného činu sa priznal a svoje konanie oľutoval, pričom doterajší výkon väzby a hrozba nariadenia výkonu trestu odňatia slobody v prípade, že počas skúšobnej doby nebude viesť riadny život, ako aj jeho ďalší pobyt v reedukačnom centre za súčasného uloženia ochrannej výchovy, vytvára dostatočne odôvodnený priestor pre záver, že účel trestu môže splniť aj trest odňatia slobody s podmieneným odklad jeho výkonu.

V prípade obžalovaného mladistvého Z. O. súd považoval za dôvodné aj uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby za analogického použitia § 39 odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona (urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku). Podľa názoru súdu je takýto postup opodstatnený aj s ohľadom na už zmienený nižší rozsah negatívnych poznatkov v správaní obžalovaného mladistvého a jeho nižšiu mieru konania, ktoré prispelo k spáchaniu trestného činu v rámci spolupáchateľstva s ostatnými obžalovanými. Z týchto hľadísk mal súd za to, že uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov zodpovedá povahe a závažnosti činu, ako aj osobe obžalovaného mladistvého Z. O..

Pokiaľ ide o skúšobnú dobu, túto súd určil v dĺžke 2 roky, ktorú s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti možno považovať za adekvátnu a takú, ktorá umožní súdu v dostatočnej miere sledovať správanie obžalovaného počas jej plynutia a počas ktorej bude môcť aj tento obžalovaný mladistvý preukázať, že priamy výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Vzhľadom na splnenie podmienok upravených v § 102 odsek 1 písmeno a/, písmeno c/ Trestného zákona súd aj tomuto obžalovanému mladistvému uložil aj ochrannú ústavnú výchovu.

Vo vzťahu k výroku o náhrade škody súd poznamenáva, že výška škody nebola zo strany poškodeného riadne zdokladovaná, preto ho súd v súlade s § 288 odsek 1 Trestného poriadku s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

S prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti, súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciaci tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže obžalovaný a prokurátor podať odvolanie do 15 dní od oznámenia. Obžalovaný nemôže podať odvolanie voči výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. V rovnakej lehote s obžalovaným môžu podať odvolanie v jeho prospech aj príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Opravný prostriedok v prospech mladistvého môže

podat', a to i proti jeho vôli, aj orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Poškodený môže podať odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom predpokladaným v § 183 odsek 1 Trestného poriadku.